

Formalna verifikacija programa

Andrej Ivašković

Matematička gimnazija

NEDELJA⁴INFORMATIKE

26. mart 2018.

Kako možemo da garantujemo tačnost programa?

- ▶ Ne bi bilo loše kada bi programi koje pišemo zapravo radili kako treba (akcenat je na tačnosti, ne efikasnosti).
- ▶ Izvori bagova su razni, težine detekcija i ispravljanja su raznovrsne (konkurentni programi su posebno problematični).
- ▶ Veći broj ovih problema bi trebalo primetiti i ispraviti pre nego što softver bude na raspologanju ciljnim korisnicima.
- ▶ **Code review:** drugi članovi tima će analizirati preporučene promene koda.
- ▶ **Testiranje?**

Testiranje

- ▶ Srećom, danas su nam na raspolaganju alati i paketi za automatsko testiranje softvera.
- ▶ **Test driven development (TDD)**: testovi se pišu pre implementacije.
- ▶ **Unit testing**: testiranje malih modula (često pojedinačnih funkcija), uz pokrivanje svih relevantnih slučajeva.
- ▶ **Integration testing**: testiranje interakcije nekoliko modula.
- ▶ **Regression testing**: baza testova ostaje ista i bilo koja promena koda zahteva pokretanje svih relevantnih testova.
- ▶ Postoje alati za analizu **pokrivenosti** skupa testova (koji analiziraju koji delovi koda su bili obuhvaćeni testiranjem – na primer, koja grana IF naredbe).

Nedostaci testiranja

- ▶ Predvideti sve slučajeve i načine upotrebe nekog modula je nemoguće.
- ▶ Nekada je implementacija takva da namenski prolaze skoro isključivo jednostavni unit testovi.
- ▶ Testovi (na osnovu kojih je pisana implementacija) mogu da imaju netačne rezultate.
- ▶ Neki problemi nestaju pri testiranju ili program može da poseduje izvesnu dozu nedeterminizma.
- ▶ **Testovi mogu da dokažu prisustvo, ali ne i odsustvo bagova.** Ključno je da počinjemo da razmišljamo o dokazima korektnosti.

Primeri katastrofa

- ▶ Postoje neki scenariji u kojima upotreba softvera koji nije u potpunosti tačan može da ima katastrofalne posledice.
- ▶ U medicini: Therac-25 mašina za radioterapiju je izazvala nekoliko smrti ili trajnih povreda (bag u sinhronizaciji paralelnih procesa).
- ▶ U odbrani: 1991. u toku Zalivskog rata, Patriot antibalistička raketa ne uspeva da presretne iračku raketu, koja potom pogadja američku bazu u Saudijskoj Arabiji (bag usled floating-point aritmetike).
- ▶ U nauci: ESA lansira Ariane 5 raketu 1996. godine, do eksplozije dolazi nakon 37 sekundi (bag nastao usled promene koda u odnosu na Ariane 4).

Ariane 5 eksplozija

goto fail

```
static OSStatus
SSLVerifySignedServerKeyExchange(SSLContext *ctx, bool isRsa, SSLBuffer signedParams,
                                  uint8_t *signature, UInt16 signatureLen)
{
    OSStatus         err;
    ...

    if ((err = SSLHashSHA1.update(&hashCtx, &serverRandom)) != 0)
        goto fail;
    if ((err = SSLHashSHA1.update(&hashCtx, &signedParams)) != 0)
        goto fail;
    goto fail;
    if ((err = SSLHashSHA1.final(&hashCtx, &hashOut)) != 0)
        goto fail;
    ...

fail:
    SSLFreeBuffer(&signedHashes);
    SSLFreeBuffer(&hashCtx);
    return err;
}
```


Formalna semantika

- ▶ Za **formalno rezonovanje** o programima je neophodno razviti formalan model ponašanja (semantike) programa.
- ▶ Postoje tri osnovna pristupa **formalnoj semantici programskih jezika**:
 - ▶ **Operaciona.** Posmatraju se **konfiguracije** oblika $\langle e, s \rangle$, gde je e izraz u nekom programskom jeziku, a s stanje ili okruženje (vrednosti promenljivih), kao i prelazi $\langle e_1, s_1 \rangle \rightarrow \langle e_2, s_2 \rangle$ između tih konfiguracija.
 - ▶ **Denotaciona.** Pri nekom stanju s se izrazu e dodeljuje značenje koje odgovara nekom matematičkom objektu $\llbracket e \rrbracket_s$ (na primer, brojevima u programskom jeziku odgovaraju broevi, potprogramima parcijalne funkcije).
 - ▶ **Aksiomatska.** Eksplicitno se dokazuju svojstva programa tako što se generišu određeni **dovoljni uslovi** vođeni strukturon programu, nakon čega se koristi automatski dokazivač teorema za kompletiranje radi konstrukcije formalnog dokaza.

Hoare logika

- ▶ **Hoare logika** je aksiomatski sistem koji je razvio C. A. R. Hoare (**Tony Hoare**) sa Oksforda.
- ▶ Verovatno najuspešniji i najpraktičniji pristup formalnoj semantici i verifikaciji softvera.
- ▶ Sistem je zasnovan na **preduslovima i postuslovima**, sa ključnim konceptom **Hoare trojke** $\{P\} C \{Q\}$.
- ▶ Mi ćemo posmatrati osnovnu varijantu koja omogućava rezonovanje o najprostijim programskim jezicima i strukturama.

Parcijalna i totalna korektnost

- ▶ Napisati $\{P\} C \{Q\}$ znači da, ako važi preuslov P , tada komanda/program C ili rezultuje beskonačnom petljom ili se završava, pri čemu po izvršavanju važi Q . Dokaz ovakvog tvrđenja je dokaz **parcijalne korektnosti**.
- ▶ Intuitivan primer: $\{X = 2\} X := 3 \{X = 3\}$
- ▶ $[P] C [Q]$ je jače tvrđenje od $\{P\} C \{Q\}$, koje garantuje da će C završiti izvršavanje. Dokaz ovakvog tvrđenja je dokaz **totalne korektnosti**.
- ▶ Fokus će nam biti na parcijalnoj korektnosti.
- ▶ Najpre ćemo pogledati primere za koje intuitivno znamo da su tačni.

Primeri

$$\{X = 1 \wedge Y = 2\}$$
$$Z := X; \quad X := Y; \quad Y := Z$$
$$\{X = 2 \wedge Y = 1\}$$
$$\{X = 1\}$$
$$\text{IF } X = 1 \text{ THEN } Y := 10 \text{ ELSE } Y := 20$$
$$\{X = 1 \wedge Y = 10\}$$
$$\{X = 1\}$$
$$\text{IF } X = 1 \text{ THEN } Y := 10 \text{ ELSE } Y := 20$$
$$\{X = 1 \wedge Y = 20\}$$

Primeri

$$\{X = 1 \wedge X = 2\}$$
$$X := 3$$
$$\{X = 42\}$$
$$\{X = 10\}$$
$$S := 0; Y := X;$$
$$\text{WHILE } Y \neq 0 \text{ DO } (S := S + X; Y := Y - 1)$$
$$\{X = 10 \wedge S = X(X + 1)/2\}$$
$$\{X = -5\}$$
$$S := 0; Y := X;$$
$$\text{WHILE } Y \neq 0 \text{ DO } (S := S + X; Y := Y - 1)$$
$$\{X = -5 \wedge S = X(X + 1)/2\}$$

Verifikacija TimSorta

- ▶ Detekcija baga u TimSort implementaciji je jasan praktičan rezultat formalnih metoda – Gouw et al. *OpenJDK's java.util.Collection.sort() is broken: The good, the bad and the worst case.*
- ▶ Prilikom pokušaja formalne verifikacije nekih biblioteka pisanih u Javi korišćenjem KeY lociran je, nakon mnogo godina, bag u ugrađenom, *default* TimSort algoritmu (rezultat baga je bio `ArrayOutOfBoundsException`).
- ▶ Konstrukcija problematičnog ulaza nije bila jednostavna.
- ▶ Bag je lociran u funkciji `mergeCollapse()`.

TimSort bag

```
private void mergeCollapse() {
    while (stackSize > 1) {
        int n = stackSize - 2;
        if (n > 0 && runLen[n-1] <= runLen[n] + runLen[n+1]) {
            if (runLen[n - 1] < runLen[n + 1])
                n--;
            mergeAt(n);
        } else if (runLen[n] <= runLen[n + 1]) {
            mergeAt(n);
        } else {
            break; // Invariant is established
        }
    }
}
```


Ispravka TimSort baga

```
private void newMergeCollapse() {
    while (stackSize > 1) {
        int n = stackSize - 2;
        if ((n >= 1 && runLen[n-1] <= runLen[n] + runLen[n+1])
            || (n >= 2 && runLen[n-2] <= runLen[n] + runLen[n-1])) {
            if (runLen[n - 1] < runLen[n + 1])
                n--;
            } else if (runLen[n] > runLen[n + 1]) {
                break; // Invariant is established
            }
            mergeAt(n);
        }
    }
}
```


Reakcija na detektovan bag

- ▶ Autori rada su javili Java developerima gde se nalazi problem i predložili izmenu koda.
- ▶ Međutim, jednostavnija ispravka (izmena predefinisane konstante) je bilo rešenje koje su odabrali autori originalnog koda, radi jednostavnosti.
- ▶ Međutim, ova ispravka je memorijski neefikasna.
- ▶ Verovatan razlog: nerazumevanje šta su autori hteli da kažu.

Svojstva aksiomatskih sistema

- ▶ Često se uz aksiomatsku semantiku definiše i operaciona.
- ▶ Kažemo da je aksiomatski sistem **ispravan** ukoliko je svaka dokaziva Hoare trojka $\{P\} C \{Q\}$ takođe i tačna.
- ▶ Kažemo da je aksiomatski sistem **kompletan** ukoliko bilo koja Hoare trojka $\{P\} C \{Q\}$ koja je tačna takođe može i da se dokaže.
- ▶ Kompletност skoro nikada ne važi, a ispravnost je ključna.

Digresija: specifikacija

- ▶ Možemo da posmatramo i zadatak $\{P\} ? \{Q\}$: odrediti program C takav da za date P i Q važi $\{P\} C \{Q\}$, ili ustanoviti da ne postoji.
- ▶ Ovo je problem **specifikacije**.
- ▶ Automatski naći odgovor je daleko teži zadatak!

Nedostaci i glavna prednost aksiomatskih sistema

- ▶ Neophodno je napisati preduslove, postuslove, kao i dati izvesnu dozu pomoći automatskom dokazivaču teorema (videćemo kasnije).
- ▶ Pisanje preduslova i postuslova zahteva iskustvo i vežbu, kao i drugačiji način razmišljanja o programima.
- ▶ S druge strane, dovoljno je *jednom* dokazati da modul radi po želji.

Induktivno definisana pravila

- ▶ Glavna ideja je da dođemo do jasnog metoda dokazivanja $\{P\} C \{Q\}$ za neke P, C, Q .
- ▶ Osnovna ideja je da se definišu dovoljni (ne potrebni) uslovi da bi se dokazale Hoare trojke, u zavisnosti od strukture C .
- ▶ Neki od ovih uslova zahtevaju da se dokaže $\{P'\} C' \{Q'\}$, gde je C' deo C .
- ▶ Generisanje svih potrebnih uslova za $\{P\} C \{Q\}$ može da se uradi onda rekurzivno (induktivno).
- ▶ P i Q su napisani jezikom klasične logike prvog reda i aritmetike celih brojeva, a C je pisan u programskom jeziku.

Pregled WHILE jezika

- ▶ Posmatramo WHILE jezik radi demonstracije Hoare pravila: jezik sa logičkim i celobrojnim tipovima, pri čemu su sve promenljive V celobrojne.
- ▶ Razmatramo tri klase izraza u WHILE jeziku:
 - ▶ **komande** $C: C_1; C_2 \mid \text{IF } B \text{ THEN } C_1 \text{ ELSE } C_2 \mid V := E \mid \text{SKIP} \mid \text{WHILE } B \text{ DO } C_1 \mid \dots$
 - ▶ **aritmetički izrazi** $E: E_1 + E_2 \mid E_1 - E_2 \mid E_1 * E_2 \mid \dots$
 - ▶ **logički izrazi** $B: E_1 = E_2 \mid E_1 != E_2 \mid E_1 > E_2 \mid \dots$
- ▶ Logički i aritmetički izrazi su u ovom slučaju podskup jezika kojim pišemo preduslove i postuslove.

IF pravilo

- ▶ Za dokazivanje $\{P\} \text{ IF } B \text{ THEN } C_1 \text{ ELSE } C_2 \{Q\}$ je dovoljno dokazati:
 - ▶ $\{P \wedge B\} C_1 \{Q\}$
 - ▶ $\{P \wedge \neg B\} C_2 \{Q\}$
- ▶ Dakle, dokazati:

$$\{X = 1\}$$

`IF X = 1 THEN Y := 10 ELSE Y := 20`

$$\{X = 1 \wedge Y = 10\}$$

znači dokazati naredna dva tvrđenja:

- ▶ $\{X = 1 \wedge X = 1\} Y := 10 \{X = 1 \wedge Y = 10\}$
- ▶ $\{X = 1 \wedge \neg(X = 1)\} Y := 20 \{X = 1 \wedge Y = 10\}$

Naredba dodele

- ▶ Možda bi bilo očekivano da je za dokazivanje $\{P\} V := E \{Q\}$ dovoljno pokazati $P[E/V] \Rightarrow Q$, gde $P[E/V]$ znači zameniti sva pojavljivanja V u P sa E .
Međutim, ovo pravilo nije ispravno!
- ▶ Umesto toga, za dokazivanje $\{P\} V := E \{Q\}$ je dovoljno dokazati $P \Rightarrow Q[E/V]$.
- ▶ Dokazati $\{X = 1\} Y := 10 \{X = 1 \wedge Y = 10\}$ znači da je dovoljno pokazati $X = 1 \wedge 10 = 10 \Rightarrow X = 1$.
- ▶ Dokazati $\{X = 1\} X := X + 1 \{X = 2\}$ znači da je dovoljno pokazati $X + 1 = 2 \Rightarrow X = 1$.

Pravilo vezivanja

- ▶ Kada imamo više instrukcija koje slede jedna za drugom, reč je o instrukciji oblika $C_1; C_2$.
- ▶ Za dokazivanje $\{P\} C_1; C_2 \{Q\}$ je dovoljno odrediti neko R takvo da je moguće dokazati:
 - ▶ $\{P\} C_1 \{R\}$
 - ▶ $\{R\} C_2 \{Q\}$
- ▶ Na primer, za dokazivanje

$$\{\top\} X := 1; Y := 2 \{X = 1 \wedge Y = 2\}$$

dovoljno je posmatrati $R \equiv X = 1$, i dokazati:

- ▶ $\{\top\} X := 1 \{X = 1\}$
- ▶ $\{X = 1\} Y := 2 \{X = 1 \wedge Y = 2\}$
- ▶ Kako uopšte dolazimo do ovog R (automatski)?

Najopštiji preduslov

- ▶ Posmatrajmo ukratko malo drugačiji problem: odrediti najopštije P takvo da za date C i Q važi $\{P\} C \{Q\}$. Ovo ćemo označiti sa $\text{wpc}(C, Q)$.
- ▶ Na osnovu prethodnih pravila nije teško pokazati:
 - ▶ $\text{wpc}(V := E, Q) = Q[E/V]$
 - ▶ $\text{wpc}(C_1; C_2, Q) = \text{wpc}(C_1, \text{wpc}(C_2, Q))$
 - ▶ $\text{wpc}(\text{IF } B \text{ THEN } C_1 \text{ ELSE } C_2, Q) = (B \Rightarrow \text{wpc}(C_1, Q)) \wedge (\neg B \Rightarrow \text{wpc}(C_2, Q))$
- ▶ Dakle, za dokazivanje $\{P\} C \{Q\}$ je dovoljno pokazati $P \Rightarrow \text{wpc}(C, Q)$, i prethodno navedena pravila zaključivanja za sada nije neophodno koristiti.

Ulagni podaci

- ▶ Pretpostavimo da želimo da izrazimo jezikom Hoare trojki da neki program računa maksimum promenljivih X i Y i zapisuje ga u promenljivu Z .
- ▶ Međutim, uslov $\{\top\} C \{Z \geq X \wedge Z \geq Y \wedge (Z = X \vee Z = Y)\}$ je problematičan, budući da naredni program C zadovoljava ovu trojku:

$$C \equiv X := 1; Y := 1; Z := 1$$

- ▶ Uvodi se **konvencija** da promenljive čije ime počinje malim slovom predstavljaju ulazne podatke kojima program nema nikakav pristup.
- ▶ Zato tražimo trojku:

$$\{X = x \wedge Y = y\} C \{Z \geq x \wedge Z \geq y \wedge (Z = x \vee Z = y)\}$$

Primer punog dokaza

$$\{X = x \wedge Y = y\}$$

IF $X > Y$ THEN $Z := X$ ELSE $Z := Y$

$$\{Z \geq x \wedge Z \geq y \wedge (Z = x \vee Z = y)\}$$

Primer punog dokaza

$$\{X = x \wedge Y = y\}$$

IF $X > Y$ THEN $Z := X$ ELSE $Z := Y$
 $\{Z \geq x \wedge Z \geq y \wedge (Z = x \vee Z = y)\}$

Dovoljno je pokazati:

$$(X = x \wedge Y = y) \Rightarrow ((X > Y \Rightarrow (X \geq x \wedge X \geq y \wedge (X = x \vee X = y))) \\ \wedge (\neg(X > Y) \Rightarrow (Y \geq x \wedge Y \geq y \wedge (Y = x \vee Y = y))))$$

što sledi iz celobrojne aritmetike.

Problem sa WHILE ciklusom

- ▶ Pojava ciklusa u jeziku je ono što dovodi do problema i tu ponašanje programa postaje manje predvidljivo.
- ▶ Jedan od problema je, između ostalog, što sada postoji mogućnost da se ciklus neće nikada završiti.
- ▶ Primetimo da su naredna dva programa semantički ekvivalentna:

$$\begin{array}{c} \text{WHILE } B \text{ DO } C \\ \\ \text{IF } B \text{ THEN } C \text{ ELSE SKIP; WHILE } B \text{ DO } C \end{array}$$

- ▶ To znači da, ako dokazujemo $\{P\} \text{ WHILE } B \text{ DO } C \{Q\}$, možemo da tražimo neko R takvo da važe:
 - ▶ $\{P\} \text{ IF } B \text{ THEN } C \text{ ELSE SKIP } \{R\}$
 - ▶ $\{R\} \text{ WHILE } B \text{ DO } C \{Q\}$
- ▶ Međutim, ovaj postupak možemo da ponovimo beskonačno mnogo puta!

Korišćenje invarijanti

- ▶ Dovoljno je osmisliti uslov I , **invarijantu ciklusa**, koja važi u svakoj iteraciji ciklusa (uključujući i neposredno pre i neposredno posle).
- ▶ Dakle, dovoljno je odrediti takvo I da važe sledeći uslovi:
 - ▶ $P \Rightarrow I$
 - ▶ $I \wedge \neg B \Rightarrow Q$
 - ▶ $\{I \wedge B\} C \{I\}$
- ▶ Ovu invarijantu mora da smisli programer (odnosno čovek koji priprema program za automatsku verifikaciju) i ovo nije nešto do čega može automatski da se dođe!

Primer dokaza sa WHILE ciklusom

$$\{X = x \wedge X \geq 0\}$$

S := 0;

WHILE X > 0 DO (S := S + X; X := X - 1)

$$\{S = x(x + 1)/2\}$$

Primer dokaza sa WHILE ciklusom

$$\{X = x \wedge X \geq 0\}$$

S := 0;

$$\{X = x \wedge X \geq 0 \wedge S = 0\}$$

WHILE X > 0 DO (S := S + X; X := X - 1)

$$\{S = x(x + 1)/2\}$$

Koju invarijantu izabrati?

Primer dokaza sa WHILE ciklusom

$$\{X = x \wedge X \geq 0\}$$

$S := 0;$

$$\{X = x \wedge X \geq 0 \wedge S = 0\}$$

WHILE $X > 0$ DO ($S := S + X;$ $X := X - 1$)

$$\{S = x(x + 1)/2\}$$

Koju invarijantu izabrati?

Odabirom $I \equiv S = x(x + 1)/2 - X(X + 1)/2 \wedge X \geq 0$ dolazimo do toga da treba dokazati:

- ▶ $X = x \wedge X \geq 0 \Rightarrow I$
- ▶ $I \wedge \neg(X > 0) \Rightarrow Q$
- ▶ $\{I \wedge X > 0\} S := S + X; X := X - 1 \{I\}$

Kako se ovo dokazuje?

Aksiomatske metode u praksi

- ▶ Pre verifikacije, od programera se očekuju anotacije početnog preduslova, krajnjeg postuslova i invarijanti svih ciklusa – svi ostali uslovi mogu da se odrede primenom `wpc` metoda.
- ▶ Invarijante su najkomplikovanije: ako u jeziku postoje nizovi, često se pojavljuju kvantifikatori \forall i \exists , te više nije dovoljno rezonovati samo o aritmetici i logici iskaza.
- ▶ Why3 sistem za verifikaciju koristi ML-ovski jezik i može da se koristi za verifikaciju algoritama implementiranih u uprošćenom funkcionalnom stilu.
- ▶ KeY projekat je sistem za Javu koji se oslanja na jezik JML za specifikaciju, korišćen u prethodno navedenom TimSort primeru.

KeY i JML


```
/*@ requires
 @   stackSize > 0 &&
 @   runLen[stackSize-4] > runLen[stackSize-3]+runLen[stackSize-2]
 @   && runLen[stackSize-3] > runLen[stackSize-2];
 @ ensures
 @   (\forall int i; 0<=i && i<stackSize-2;
 @           runLen[i] > runLen[i+1] + runLen[i+2])
 @   && runLen[stackSize-2] > runLen[stackSize-1]
 @*/
private void mergeCollapse()
```

.....

```
/*@ loop_invariant
 @   (\forall int i; 0<=i && i<stackSize-4;
 @           runLen[i] > runLen[i+1] + runLen[i+2])
 @   && runLen[stackSize-4] > runLen[stackSize-3])
 @*/

```


Mogućnosti Hoare logike

- ▶ Videli smo kako Hoare logika može da se koristi za verifikaciju jednostavnih programa.
- ▶ Neophodna je ručna anotacija preduslova i postuslova, kao i invarijanti ciklusa, pre nego što se iskoristi automatski dokazivač teorema koji može da rezonuje o aritmetici.
- ▶ Nismo pokazali da su pravila koja smo demonstrirali ispravna – za ovo se ispostavlja da nije teško, ali jeste naporno.

Dinamički podaci

- ▶ Nismo se bavili pokazivačkim i referentnim tipovima, odnosno dinamički alociranim podacima.
- ▶ Osnovna Hoare logika ne može da se bavi ovom analizom, ali postoji proširenje: *separation logic*.
- ▶ Ovde su pravila zaključivanja nešto komplikovanija, ali imaju jasne praktične rezultate.

Problemi sa paralelnim procesima

- ▶ Paralelni procesi predstavljaju izvor problema mnogim ljudima i možemo da se susretнемo sa bagovima razne vrste.
- ▶ Postoji nekoliko aksiomatskih sistema za rezonovanje o paralelnim procesima, uključujući:
 - ▶ Owicky-Gries logic
 - ▶ rely-guarantee reasoning
 - ▶ concurrent separation logic

Tipovi i garancije

- ▶ Alternativa je da promenimo programski jezik i programsku paradigmu.
- ▶ Savremeni (ali često ne mnogo popularni) funkcionalni jezici imaju složene sisteme tipova koji najveći broj bagova pretvaraju u greške pri kompajliranju.
- ▶ Ipak, ovi programski jezici često zahtevaju još više matematičkog znanja i poznavanja teorijskog računarstva u odnosu na korišćenje automatskih dokazivača teorema.

$$\{P\} \subset \{Q\}$$